

28. NEDELJA MED LETOM

NEDELJSKO PISMO

župnije Prevalje

Lk 17,11–19

HVALEŽNOST IN PONIŽNOST

Evangelij današnje nedelje nas vabi, da s čudenjem in hvaležnostjo prepoznamo Božje darove. Znati se zahvaliti, znati hvaliti, kar Gospod dela za nas. Kako zelo pomembno je to! Vprašajmo se torej, ali smo sposobni izreči 'hvala'? Kolikokrat rečemo 'hvala' v družini, v skupnosti, v Cerkvi? Kolikokrat rečemo 'hvala' tistemu, ki nam pomaga, ki nam je blizu, ki nas spremlja v življenju? Pogosto nam je vse samoumevno. In to se zgodi tudi do Boga. Zelo lahko je iti do Gospoda ter ga nekaj prositi, toda vrniti se in se zahvaliti ... Zaradi tega Jezus z vso močjo poudari to pomanjkljivost devetih nehvaležnih gobavcev: "Mar ni bilo deset očiščenih? Kje pa je onih devet? Ali se ni našel noben drug, da bi se vrnil in počastil Boga, razen tega tujca?"

Da se znamo zahvaliti, pa je potrebna ponižnost. V prvem berilu smo prisluhnili izjemnemu pripetljaju Naamana, poveljnika vojske Aramskega kralja. Bolan za gobavostjo za ozdravljenje sprejme predlog uboge sužnje in se zaupa

zdravljenju preroka Elizeja, ki je bil pravzaprav njegov sovražnik. Vendar je Naaman pripravljen ponižati se. Elizej od njega ne zahteva nič. Ukaže mu samo, naj se potopi v vodo reke Jordan. Ta zahteva je Naamana zmedla, ga celo vznejevoljila. A je to res pravi Bog, če zahteva take banalne stvari? Hoče se vrniti nazaj, a le sprejme, da se potopi v Jordan, in takoj je ozdravljen.

Marijino srce je, bolj kot katerokoli drugo, sposobno sprejeti Božje darove. In Bog je izbral ravno njo, preprosto dekle iz Nazareta, ki ni živela v bogatih palačah oblasti, ki ni storila nič podjetnega. Vprašajmo se, dobro nam bo delo, če smo pripravljeni sprejeti Božje darove ali pa se raje želimo zapreti v materialne gotovosti, v intelektualne gotovosti, v gotovosti naših projektov.

Pomenljivo je, da sta Naaman in Samarijan tujca. Koliko tujcev, tudi oseb drugih ver, nam da zgled za vrednote, ki jih mi včasih pozabljamo ali jih zanemarjamo. Morda nas lahko nekdo, ki živi ob nas, pa je zaničevan ali odrinjen, ker je tujec, pouči, kako hoditi po poti, ki jo želi Gospod.

Za duhovno rast

Ko jih je zagledal, jim je rekel: »Pojdite in pokažite se duhovnikom!«

In med potjo so bili ozdravljeni.

Ko je eden izmed njih videl, da je bil ozdravljen, se je vrnil in z močnim glasom slavil Boga.

Padel je na obraz pred njegove noge in se mu zahvaljeval; in ta je bil Samarijân.

Jezus pa je odgovóril: »Mar ni bilo deset očiščenih? Kje pa je onih devet?«
(Lk 17,14–17)

Jezusovo srečanje z desetimi gobavci, ki ga je zapisal evangelist Luka (prim. Lk 17,11–19), še zlasti pa besede, ki jih je Gospod izrekel enemu izmed njih: »Vstani in pojdi! Tvoja vera te je rešila«, nam pomagajo, da se zavemo pomembnosti vere tistih, ki so obteženi s trpljenjem in boleznijo, da se približajo Gospodu. V srečanju z Gospodom lahko resnično doživijo, da tisti, ki veruje, nikoli ni sam! Bog nas v svojem Sinu zares ni zapustil v naši bolečini in trpljenju, ampak nam je blizu, da nam ju pomaga nositi in nas želi ozdraviti v globinah naših src.

Vera edinega gobavca, ki se je, ko je videl, da je bil ozdravljen, poln

navdušenja in veselja ter v nasprotju z drugimi, takoj vrnil k Jezusu, da se mu je zahvalil, nam omogoča dojeti, da je povrnjeno zdravje znamenje še nekaj bolj dragocenega kot zgolj telesna ozdravitev, in to je znamenje odrešenja, ki nam ga Bog daje po Kristusu ter se izraža v Jezusovih besedah: »Tvoja vera te je rešila.« Kdor v trpljenju in boleznih moli h Gospodu, je prepričan, da ga Božja ljubezen nikoli ne bo zapustila, kakor tudi ljubezen Cerkve, ki je nadaljevanje Gospodovega odrešilnega dela v času, nikoli ne bo izostala. Telesno ozdravljenje kot zunanje znamenje najglobljega odrešenja kot tako razodeva pozornost, ki je deležen človek – v svoji celosti duše in telesa – pred Gospodom. Zaradi tega vsak zakrament izraža in udejanja bližino Boga samega, ki se nas popolnoma svobodno dotika po gmotnih dobrinah, ... ki se jih posluži in jih naredi za orodje srečanja med nami in seboj. Prvenstvena naloga Cerkve je nedvomno oznanjevanje Božjega kraljestva. Toda to oznanjevanje mora vselej vsebovati tudi proces zdravljenja.

Po: Benedikt XVI

HVALEŽNOST

*Obstaja nekdo,
ki mu je neskončno veliko do mene.
Čutim se ljubljenega
do zadnjega atoma svojega bivanja.
Rad bi se zahvalil.
Iz mene lije hvaležnost.*

Ljubemu Bogu se želim zahvaliti.

*S tisočimi rokami me boža.
S tisočimi poljubi me poljublja.
S tisočimi plodovi me hrani.
Na tisočih perutih me nosi.
On je moj Bog.
Pri njem sem doma kot otrok.*

*Bog je ljubezen.
Božja volja je ljubezen.
Božji zakoni so zakoni ljubezni.*

P. Bosmans, Sončni žarki ljubezni

Oznanila

◆ Danes popoldan /9.10./ bo v naši župnijski cerkvi srečanje zakonskih jubilarantov, ki obhajajo okrogle obletnice svojega zakonskega življenja: 5, 10, 15..., 55, 60... let

Vsi ti srečneži lepo vabljeni!

◆ V nedeljo, 23. oktobra 2022, bomo obhajali **misijonsko nedeljo – svetovni misijonski dan** pod geslom »Vi boste moje priče« (Apd 1,8). Osrednje slovensko praznovanje misijonske nedelje bo v Rogaški Slatini. Osrednje slovensko praznovanje misijonske nedelje bo letos potekalo v župniji

Rogaška Slatina. Ob 15.00 bo molitvena ura s pričevanjem slovenskih misijonarjev, ki so trenutno v domovini. Ob 16.00 bo slovesna sveta maša, pri kateri bosta prepevala otroški in mešani pevski zbor iz domače župnije. Somaševanje duhovnikov bo vodil celjski škof msgr. dr. Maksimilijan Matjaž.

◆ Mladi iz vse Evrope se bodo zbrali že na **45. novoletnem taizejskem srečanju**, ki bo letos v Rostocku (Nemčija), od 18. 12. 2022 do 1. 1. 2023.

Srečanje je namenjeno mladim od 16. do 35. leta starosti. Več informacij najdete na spletni strani <https://katolikamladina.si/>.

◆ Smo v oktobru, ki je **mesec molitve rožnega venca**. Verjetno ima vsak izmed nas doma rožni venec, zato poskrbimo, da ne bo sameval v kakšnem predalu, ampak da se bo bolj pogosto »grek« v naših rokah. Naj ta meditativna molitev postane del našega življenja!

Vabljeni tudi k skupni molitvi v našo župnijsko cerkev, kjer to molitev ob dosedanji skromni udeležbi molimo 20 minut pred večerno sveto mašo in nedeljsko sv. mašo.

◆ Lepa hvala Marjani Berložnik za vloženo ozimnico; Vrtnarstvu Pori za darovane mačehe pred cerkvijo, Rezki Černjak in Jožici Hribar pa, da so jih posadile.

DAROVALCI

Za potrebe župnije:

N. N. 50 €.

HVALA ZA DAR!

Svete maše

**9. 10. 2022 – 28. NEDELJA
MED LETOM**

7.30 za vse žive in pokojne župljane

9.30 za +Marijo Tretjak

11.00 na Poljani za +Matevža in Marijo Tominc

15.00 srečanje zakonskih jubilarcev, sv. maša po namenu

PONEDELJEK, 10. 10., Florencij

19.00 za +Marijo Stermec

TOREK, 11. 10., Janez XXIII., papež

19.00 za +Uršulo Krevzel, obl., hčerka Hedvika

SREDA, 12. 10., Maksimilijan Celjski

7.30 za +Franca Pongrac, osm., Zlata Lodrant

ČETRTEK, 13. 10., Koloman, mučenec

18.00 Damjana Hojnik, osm., žena Mateja z otroci

19.00 za +Terezijo in Alojza Petek

PETEK, 14. 10., Kalist, papež

7.30 za zdravje

SOBOTA, 15. 10., Terezija Avilska

18.00 za +Ano Gerdej, osm., hčerka in sin z družinama

19.00 Stanislava Majerič, obl., nečakinja Fani z družino

**16. 10. 2022 – 29. NEDELJA
MED LETOM**

7.30 za vse žive in pokojne župljane

9.30 za +Jožico Kralj, obl., Stanko in Nina Kumprej

**12. oktober
MAKSIMILIJAN CELJSKI**

V rimskem mestu Celei, današnjem Celju, je iz mlade krščanske občine izšel škof Maksimilijan. Zanesljivo je dejstvo, da je Maksimilijan živel v drugi polovici 3. stoletja. Maksimilijan rojen premožnim krščanskim staršem latinskega rodu v Celei. Starše je izgubil še mlad in postal je dedič bogatega imetja, katerega je razdelil med reveže, osvobodil je sužnje in poromal v Rim, kjer je bil posvečen v duhovnika. Bil je tako zglednega življenja, da ga je papež Sikst II. posvetil v škofa in ga poslal oznanjat evangelij v Norik. Svojim vernikom je bil pravi oče: lajšal je njihove telesne in duhovne stiske in tegobe. Po dvajsetih letih je Besedo odrešenja prišel oznanjat tudi v svoje rojstno mesto. Rimski sodnik, nosilec cesarske oblasti, ga je nagovarjal, naj se odpove Kristusu in se pokloni državnim bogovom. Škof Maksimilijan se za njegove besede ni zmenil. Sodnik ga je zato obsodil na smrt z obglavljenjem. To se je zgodilo najverjetneje okoli 305 pod Dioklecijanovim preganjanjem. Njegovo truplo so kristjani pokopali ob mestnem obzidju na kraju, kjer je še danes cerkva sv. Maksimilijana.

Izdajatelj: Župnija Prevalje, Na Fari 44,
2391 Prevalje; tel.: 02 824 02 21, ali
GSM: 041 390 700;
TRR: SI56 048700002867311;
uradne ure vsak dan po sv. maši;
e-mail: zupnija.prevalje@gmail.com.
www.zupnija-prevalje.si
Odgovarja: Franc Brglez, župnik